

## **Siden sidst.**

Det er lykkedes at finde en stenhugger, der er villig til at rense stenen i byparken og shine den op. Han tager fat til foråret, når vejret bliver til det.

Modtaget: arkivet har modtaget en del materiale fra Anne Lise Bækkelund. Det drejer sig bl. a. om Jørgen Bækkelunds håndskrevne fortællinger om Ferritslev i 1920'erne og 1930'erne. Han fortæller om, hvilke erhverv og hvilke foreninger her var, små anekdoter om personligheder og om, hvem der boede i husene på Ørbækvej, Lodskovvej, Bækkevej, Tyvekrogen, Fasanvej og Nyborgvej.

Materialet er nu renskrevet i læsevenlig udgave, som vil være tilgængelig på arkivets afdeling i Fritidshuset fra onsdag den 13. januar

## **Kappendrup i gamle dage.**

Hvornår var ”gamle dage”? I virkeligheden skal vi ikke så langt tilbage, før livet var meget anderledes. Går vi bare 70-80 år tilbage, var en bil eller en traktor et særsyn, der endnu ikke havde vendt op og ned på dagligdagen. Det betød, at man var meget mere bundet til sit sted. I det daglige tog man ikke flere kilometer væk for at købe ind, og derfor var der butikker, og hvad man ellers havde brug for i det daglige, i landsbyerne.

Det gælder også Kappendrup. I folketællingen fra 1940 kan man finde 2 cykelhandlere, en bager, en købmand, to murere, en vognmand og en smed, foruden en sognefoged og en mejerist. I alt boede der 176 mennesker i landsbyen.

Med så mange unge mennesker var der også et naturligt behov for at feste og mødes.



Man mødtes på området foran Korsgården, hvor genfor-eningsstenen stod, før vejen blev rettet ud og stenen flyttet over på den anden side

nogle få meter længere mod nord.

Man mødtes i frokostpauserne, og også før man gik til fest i forsamlingshuset i Rolfsted lørdag aften. Det gamle forsamlingshus er i dag blevet til Stalden. Billedet viser stenen, før den blev flyttet. Her var det i hver fald i 1950'erne blevet vane at indridse sine initialer m.m. på murstenene på Korsgårdens nordside.



Et af mange eksempler er Johannes Raaby, der tjente på Bylodgård i 1950'erne.

Her kan vi også finde dette lille minde om dengang, hestene leverede trækraften. Ved siden af ses to heste på Korsgårdens gårdsplads. I baggrunden står der mælkejunger. Måske har den ene af hestene stået

model, og de to unge mennesker, der skal til ringridning, har måske også deres initialer på muren.

Hesten var det dyr, man havde det tætteste forhold til. Det var en arbejdskammerat, som man savnede, da traktorerne tog over. Men den var også dyr, for den skulle jo fodres, også når der ikke var arbejde til den.



Her er hestene i arbejde. Det er Marius Andersen fra Korsgården, der sidder på selvbinderen

Traktorerne kom til i 1950'erne, og det betød nærmest en revolution i landbruget. Hestene blev sat ud, og der var pludselig brug for langt færre mennesker i det daglige på gårdene. Hvis vi tager en af de store gårde fra

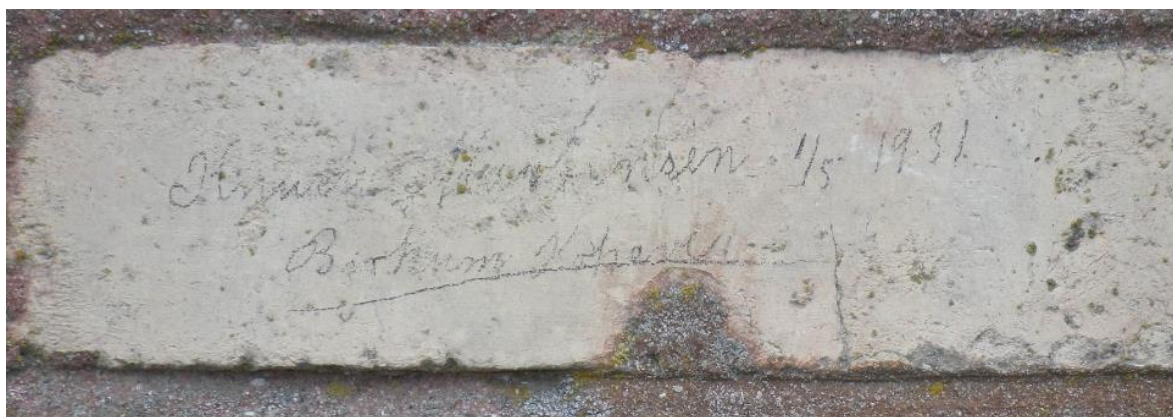
folketællingen i 1940, var der foruden gårdmanden og hans kone en forkarl, en fodermester og 4 husassistenter. En væsentlig del af deres arbejde har været at malke køerne. Derudover var der et barn af huset og to gamle på "aldersrente". I alt blev det en husstand på 11 personer. Det er der vist ikke nogen husstand i Kappendrup, der kan opvise i dag.



Med bilernes komme var vejen også alt for snoet, som man kan se på kortet fra 1903. Den blev rettet ud, så man nu kan køre igennem næsten uden at opdage, hvor man er.

Hvis man vil have en lille hilsen fra "gamle dage", kan man selv studere murstenene på Korsgårdens nordside ud mod Øvej. Der er mange minder om de unge – og måske også knap så unge - i

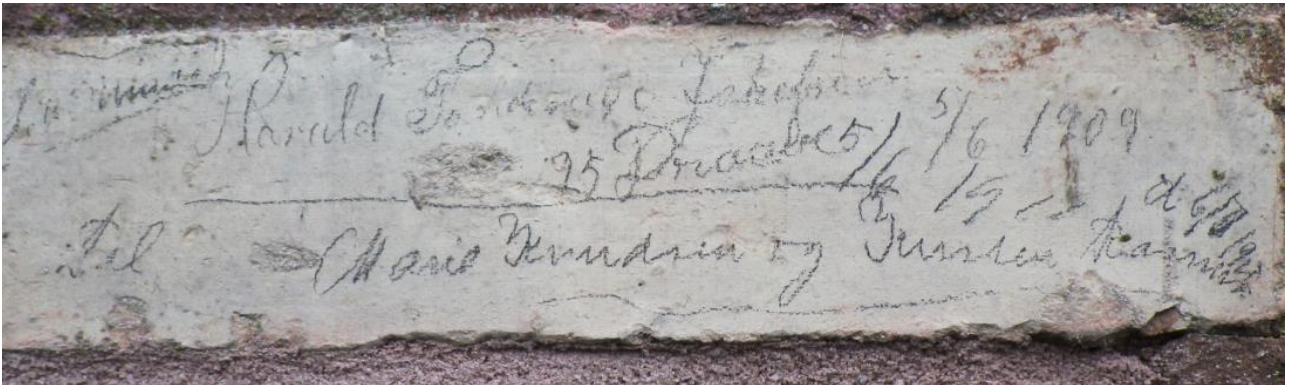
Kappendrup fra for to generationer siden.



Knud Mortensen fra Birkum Kohave, maj 1931.



Og her en tegning af Børges gamle pibe. Hvem Børge var, melder historien ikke noget om.



Den ældste, jeg har kunnet finde, er fra 1909. Marie Knudsen kom fra Korsgården.



Dette flotte navnetræk tilhører Rasmus Frisk, der var nabo til Korsgården og i mange år instruerede dilettantforestillingerne i Ferritslev. Hans kone, Laurine, havde fransk vask og strygning. Deres hus findes ikke mere, men den lille allé, der førte ind til deres hoveddør, findes stadig.

Til sidst lige en advarsel: Ikke alle graffiti er lige stuerene. Så har jeg ikke sagt for meget...

De viste graffiti er fotograferet af Heinz Mario Pedersen. De øvrige billeder skyldes Axel Andersen fra Korsgården. Hvis du vil høre mere om

Kappendrup i gamle dage, fortæller Heinz om sin barndom i byen til generalforsamlingen.